

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010323
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8718010323.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, v senáte zloženom z JUDr. Pavla Rotha a prísediacich Michala Havaša a Mgr. Stanislava Spišiaka, v trestnej veci obžalovaného E. E., trestne stíhaného pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 12. novembra 2018, takto

rozhodol:

Obžalovaný

E. E., nar. XX. X. XXXX E. G. - C., trvale bytom S., invalidný dôchodca, toho času vo väzbe v ÚVV Prešov od 18. 1. 2018,

je vinný, že

dňa 14. 1. 2018 v presne nezistenom čase medzi 21,15 hod. až 21,42 hod. v blízkosti baru G. XX, nachádzajúcom sa na V. A. Č.. XX E. G. chytil za vlasy a za krk S. V., bytom G., ktorú dotiahol k plotu za bar G. XX, kde jej povedal, aby sa vyzliekla, čo ona odmietla, následne si rozopol rázporok na nohaviciach, vytiahol svoj pohlavný úd a pod hrozbou násillia hroziac jej úderom päšťou ju chytil za krk a dal jej hlavu k svoju pohlavnému údu a nútil ju k orálnemu styku, pričom keď sa poškodená odťahovala a podarilo sa jej postaviť sa na nohy, E. E. do nej strčil, následkom čoho poškodená spadla na zadok, čo on využil a opäť ju nútil pod hrozbou násillia k pokračovaniu v orálnom styku,

t e d a

násillím ako aj hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k orálnemu styku,

č í m s p á c h a l

zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 24. 4. 2018 podal na tunajšom súde obžalobu 1 Pv 51/18 zo dňa 23. 4. 2018 na obvineného E. E. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, a to pre skutok, ktorý sa mal tak, že dňa 14. 1. 2018 v presne nezistenom čase medzi 21,15 hod. až 21,42 hod. v blízkosti baru G. XX, nachádzajúcom sa na V. A. Č.. XX E. G. chytil za vlasy a za krk S. V., bytom Poprad, ktorú dotiahol k plotu za bar G. XX, kde jej povedal, aby sa vyzliekla, čo ona odmietla, následne si rozopol rázporok na nohaviciach, vytiahol svoj pohlavný úd a pod hrozbou násillia hroziac jej úderom päšťou ju chytil za krk a dal jej hlavu k svoju pohlavnému údu a nútil ju k orálnemu styku, pričom keď sa poškodená odťahovala a podarilo sa jej postaviť sa na nohy, E. E. do nej strčil, následkom čoho poškodená spadla na zadok, čo on využil a opäť ju nútil pod hrozbou násillia k pokračovaniu v orálnom styku.

Súd vo veci vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, z výsledkov ktorého zistil nasledovné:

Obžalovaný E. E. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba. Vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 14. 1. 2018 bol v podniku G. XX L. A.. V. E. G., kde prišiel okolo 18,00 hod.. Prišiel sám, sadol si k stolu a objednal si čaj a pozeral televízor. V podniku sa zdržal asi do 20,00 hod., do skončenia správ, pričom keď bol v krčme, všimol si tam poškodenú, ktorá tam tiež bola a ktorá sa pomohla, a preto jej pomohol odprevadiť ju až k dverám na WC, pretože jej nemal kto pomôcť. Poškodená v krčme bola v spoločnosti troch chlapov, bola veľmi opitá. Poškodená potom chcela odísť domov, a preto následne o tej 20,00 hod. spolu s poškodenou z krčmy odišiel, ktorej pomáhal tak, že ju držal pod pažou a vyprevadil ju von pred schody. Ona potom chcela ešte ísť do ďalšieho podniku D., kam on už nechcel ísť, preto nechal poškodenú sedieť na schodoch a odišiel preč. Čo sa stalo potom, už nevie. Poškodenú predtým nepoznal a nepoznal ani žiadnu z osôb, ktoré v ten deň boli spolu s poškodenou v bare. Čo mala poškodená vtedy oblečené, to nevie, ale on mal na sebe vetrovku buď zelenej alebo bledomodrej farby a čierne rifle. Po tom, čo poškodenú odprevadil, odišiel do ďalšieho podniku zvaného B. a domov prišiel až na druhý deň.

V prípravnom konaní obžalovaný vypovedal, že z podniku G. XX odchádzal cca okolo 21,00 hod., v krčme bolo vtedy asi 15 osôb, z toho boli asi tri ženy, pričom poškodená sedela v spoločnosti asi 6 chlapcov. Keďže poškodená bola opitá a chcela ísť domov a nevládala ani stáť na nohách, tak sa ponúkol, že ju odprevadí, resp. že jej zavolá taxík. K vzniknutým rozporom vo svojich výpovediach uviedol, že on už si nepamätá, koľko bolo hodín, keď odchádzal z krčmy, lebo hodinky so sebou nemal, ale mohlo byť aj viac ako 20,00 hod.. Nepamätá si už, koľko ľudí bolo v krčme, ani s koľkými chlapmi poškodená sedela pri stole.

Doplnil, že podľa neho ho v krčme mohol poznať krčmár a zároveň poukázal na skutočnosť, že poškodená nebola nahlásiť skutok ešte dňa 14. 1. 2018, kedy sa mal stať, ale až na druhý deň. Na ďalší deň, keď po skončení práce sa zastavil v krčme na B., prišli za ním policajti z kriminálky, ktorí ho kontrolovali, zapísali si jeho údaje a až neskôr ho predvolali na políciu, kde sa dobrovoľne dostavil.

Svedkyňa poškodená S. V. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 14. 1. 2018 sa dohodla s kamarátmi, že sa s nimi stretne v bare G. XX, kde prišla okolo 17,00 hod. alebo 18,00 hod., pričom kamaráti O., T. S. Y. tam už boli. Sadla si, spolu potom popíjali, vypili dosť, keď ona vypila 6 vodiek a 2 pivá. Pokiaľ si pamätá, v bare boli možno nejakí ďalší 2 - 3 ľudia. Keď mala už toho dosť, chcela ísť na WC, no počas cesty spadla na zem, pričom obžalovaný sa jej ponúkol, že jej pomôže vstať, čo aj urobil a doprevadil ju aj na WC a potom sa vrátil na svoje miesto. Keď sa vrátila z WC, nešla si už sadnúť ku kamarátom, ale šla k inému stolu, kde bola sama a kde trocha aj spala. Potom sa zobudila, vrátila sa k pôvodnému stolu ku kamarátom, zobrala si svoje veci a chcela odísť domov, no videla, že má toho dosť. J. Y. sa postavil s tým, že ju odprevadí, čo však ona odmietla s tým, že domov to má 5 - 10 minút chôdze. Pamätá si však, že potom sa postavil obžalovaný s tým, že ju pozná a že ju odprevadí. Chytil ju pod pazuchu a odprevadil ju dole schodmi, pričom odišli aj spolu trochu ďalej od schodov smerom na Ul. B., kde sa mu poďakovala, že ju išiel odprevadiť. Nechcela, aby ďalej šiel s ňou. Keď podišla trocha dole, zrazu ju niekto chytil za vlasy, ťahal ju dozadu, čo ju bolelo a ťahal ju za zariadenie podniku G. XX. Tvár si už nevie vybaviť, ale vie, že bol fúzatý, mal tmavú bundu, tmavú čiapku a pravdepodobne rifle. Keď boli vzadu, dotyčný jej povedal, že sa má vyzliecť, čo ona odmietla s tým, že sa nechce vyzliekať, že chce ísť domov. Následne si rozopol rázporok, vytiahol z neho penis, ktorý jej dával do úst. Penis mu zatiaľ nestál, ona sa odtiahla. Keď odtiahla hlavu, chytil ju za hlavu a pritlačil jej hlavu k penisu. Držal ruku zovretú v päšť, nevie, či v nej má kameň, hovoril jej, že má byť

ticho, že nemá kričať, že mu má fajčiť a nemá prestávať. Keď mala potom jeho penis v ústach, tak ten sa mu potom už postavil. Potom sa jej podarilo vyšmyknúť, snažila sa utiecť, no on ju chytil zozadu, potiahol ju a ona spadla na zadok. Potom pokračovala v tom, že mu fajčila. Začula kroky, a preto začala kričať o pomoc. Videla dvoch chlapcov, ku ktorým sa potom rozbehla a začala kričať, aby jej pomohli, že sa ju pokúsil sexuálne zneužiť. Tým chlapcom povedala, čo sa stalo, zistila, že jej chyba peňaženka z kabelky. Jeden z tých chlapcov sa rozbehol za osobou, ktorá jej to urobila, ale nenašiel už ju. Ešte sa jej ponúkol, že jej pomôže hľadať peňaženku. Bola vo veľkom strese, chcela zavolať svojho brata M. G., tak požiadala jedného z tých chlapcov, aby jej ho vytočil. Tí chlapci potom bratovi povedali, čo sa stalo a brat zakrátko prišiel. Brat sa im poďakoval, tí chlapci sa aj predstavili, ale zabudol ich mená. Ona sa potom vrátila do G. XX, kde povedala, čo sa stalo. Mala poškriabaný nos, z ktorého jej tiekla krv. Ten nos mala poškriabaný už predtým, ale pri incidente sa jej obnovilo krvácanie. Pamätá si, že brat ešte pýtal čašníka pivo, ale ten mu ho odmietol dať s tým, že je záverečná. Ona aj chcela volať policajtov, ale keďže mala vypité, brat jej povedal, aby sa vyspala. Na druhý deň išla na políciu. Zdôraznila, že o samotný sexuálny akt záujem nemala, páchatelovi to dávala najavo tak, že sa bránila, žiadala ho, aby ju pustil, že chce ísť domov. Keby bola triezva, dokázala by sa ubrániť. K použitému násiliu zo strany páchatel'a uviedla, že tento ju ťahal za vlasy dozadu a držal ruku hore v päst' s tým, že mu má fajčiť a nemá kričať. Bála sa, aby jej niečo nespravil, aby jej neublížil, no nevie posúdiť, či mal v ruke kameň. K osobe páchatel'a uviedla, že nevie jednoznačne potvrdiť, či to bol obžalovaný, ale vie, že mal fúzy, mal modré rifle, možno aj tmavšie, mal tmavú bundu a na hlave čiapku asi tmavomodrú. Jeho vek bol okolo 50 - 60 rokov. Ona má výšku 156 cm, ten páchatel' bol o trochu vyšší. S obžalovaným z baru odchádzala okolo 20,30 hod. alebo 21,00 hod., presne si už nepamätá. K samotnému časovému intervalu, ktorý prešiel od doby, odkedy ju odprevadil obžalovaný, ktorému sa poďakovala, až po moment, keď ju niekto chytil za vlasy a začal nútiť k sexuálnemu aktu uviedla, že prešla asi 2 - 3 kroky, keď bola chytená za vlasy. V podstate bola chytená hneď za vlasy. Na akú vzdialenosť ju páchatel' ťahal, to si už nepamätá, možno prešli 4 - 6 krokov. Od momentu, kedy ju začal ťahať, až po dobu, kedy prišli tí dvaja chlapci prešlo zhruba 15 minút. Doplnila, že počas doby, keď ju odprevádzal ten pán zo zariadenia G. XX, v podstate nevedeli žiadnu debatu, on jej iba tvrdil, že ju pozná a že ju pôjde odprevadiť domov, no ona ho vôbec nepoznala a nevedela, kto je. Samotné miesto, na ktoré ju páchatel' odviezol za G. XX, nebolo osvetlené, bola tam tma. Páchatel' ju jednou rukou držal za zadnú časť hlavy a tú druhú držal vystretú v päst'. Keď vykonávala sexuálny akt, kľačala. Mala rozopnutú bundu, kabelku mala pri sebe na nohách, pričom nemala obnaženú žiadnu časť tela.

V rámci oboznámenej zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 15. 1. 2018, kt. poškodená podávala po zákonom poučení na OR PZ OKP Poprad, uviedla, že dňa 14. 1. 2018 bola v podniku 42 v Poprade s I. O., O., J. a jedným chlapcom, ktorého prezývajú E., ktorý tam však nebol do konca, kde pila alkohol, a to vodku s pivom. Bola opitá, no nie veľmi, motalo ju síce, ale nie do bezvedomia. Chalani jej povedali, že má ísť domov, že je opitá, a preto si z podniku zobrala svoje veci a chcela ísť sama. Odchádzala z podniku asi v čase 22,30 hod., ale presne si to už nepamätá. Tesne pred odchodom jeden muž, čo bol v podniku, povedal, že on vie, kde ona býva a že pôjde s ňou, no ona mu povedala, že nechce, aby šiel s ňou. Vyšla von sama, toho muža nepozná, nikdy pravdepodobne ho predtým nevidela. Bol starší, mal asi 60 rokov, šedivé vlasy. Keď vyšla von a šla po chodníku smerom na Ul. B., prešla len pár krokov, keď niekto zozadu ju chytil za vlasy, pričom bol to ten muž, čo povedal v bare, že vie, kde býva. Ten muž ju potom ťahal dozadu za XX-T., kde jej povedal, že sa má vyzliecť, pričom držal vo vzduchu svoju pravú ruku, keď nevie, či mal v nej kameň alebo len zaťatú päst', no hrozil jej tou rukou. Ona sa odmietla vyzliecť, muž si následne rozopol rázporok na nohaviciach, vytiahol svoj penis a povedal jej, že mu má fajčiť, že ak nie, že ju udrie po hlave. Penis nemal stoporený, bála sa, že ju udrie. Ona potom vzala jeho penis do úst a po chvíli sa mu postavil. Ona sa odťahovala, povedala mu, že to nechce, no ten muž ju stále priťahoval k sebe a povedal jej, že nemá prestávať a že nemá ani kričať, lebo dostane. Bála sa, že by ju nezbil alebo nejako jej neublížil. Po chvíli sa jej podarilo odtiahnuť, vyšmykla sa, utiekla, ale iba kúsok, ten muž ju chytil a zatiahol späť na to isté miesto ako predtým a zase ju nútil fajčiť mu. Hovoril jej, že ju udrie. Bála sa, že by ju zbil, tak to spravila. Vie s istotou, že mu stál, ale či ten muž ejakuoval, to uviesť nevie. Keď mu fajčila, počula nejaké hlasy, začala kričať o pomoc a zbadala dvoch chlapcov, ktorých predtým nepoznala, ktorí chlapci pribehli k nim, pričom ten muž medzitým ušiel smerom do mesta. Tým chlapcom povedala, čo sa stalo a na jej požiadanie potom privolali jej brata.

Svedok I. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného, ako aj poškodenú pozná ako zákazníkov, bližší vzťah k nim nemá. Pamätá si, že kritického dňa obaja boli v zariadení G. XX, kde pracuje ako čašník. Pamätá si, že poškodená sedela pri nejakej partii možno 5 - 6 osôb, že pila 2

pivá a nejaký tvrdý alkohol. Obžalovaný najprv pil čaj, potom pivo. Poškodená šla na WC, obžalovaný sa ponúkol ju odprevadiť. Poškodená, keď sa vrátila z WC, sadla si k samostatnému stolu alebo sa vrátila k partii, s ktorou tam bola, na to si už nepamätá. Pamätá si však, že sa postavila a chcela odísť a že obžalovaný sa ponúkol ju odprevadiť. Videl, ako spolu vyšli vonku a potom si už len pamätá, že poškodená sa vrátila pred záverečnou aj s nejakým mladým chalanom, keď neskôr zistil, že to bol jej brat a začala kričať a plakať, že ten, čo s ním vyšla von, ju chcel znásilniť. Nič bližšie nehovorila, len hovorila to, že to bol ten, čo išiel s ňou. Kedy obžalovaný s poškodenou odišli vonku, na to si už nepamätá, ale mohlo byť okolo 20,00 hod. až 21,00 hod., ale keď sa vrátila naspäť aj s tým pánom (bratom), nejaká dlhšia doba od jej odchodu neprešla. Záverečná bola o 22,00 hod.

Svedok I. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že kritického dňa bol v bare G. XX E. G. s kamarátmi J. Y. S. O. T., kde požívali alkoholické nápoje. Neskôr do baru prišla aj S. V., ktorá si k nim sadla k stolu a začala s nimi piť. Po nejakom čase bola už dosť opitá, pamätá si, že odišla na WC, pričom keď šla na WC, videl, ako za ňou na WC prišiel jeden muž, ktorý bol starší a ktorý v tom čase sedel sám za stolom. Z videnia však toho muža poznal, lebo nejaký čas chodil do uvedeného baru. Nikdy sa však s ním nerozprával, ani nevedel, ako sa volá. Poškodená sa neskôr vrátila k ich stolu, zobrala si veci s tým, že pôjde domov. Nevie, koľko bolo vtedy hodín, ale vie, že ten starší muž sa postavil, chytil ju pod pazuchu a spolu odišli z baru. Čo sa dialo von, to nevie. Pred záverečnou, asi okolo 21,50 hod., poškodená prišla spolu s bratom a povedala, že ten muž ju chcel znásilniť a že ju zachránili nejakí chlapci a že ten muž utiekol. Bola uplakaná, mala poškrábaný nos. Ten muž, ktorý mal poškodenú odprevádzať, mal okolo 60 rokov, bol nižší od neho alebo maximálne rovnako vysoký, keď on má 178 cm, mal tmavú bundu, buď tmavozelenú alebo tmavomodrú a na hlave mal čiapku. V prípravnom konaní k opisu toho muža uviedol, že mal cca 60 rokov, bol 170 cm vysoký, strednej postavy, mal fúzy, nejakú tmavú čiapku a tmavú bundu. Na hlavnom pojednávaní po oboznámení časti výpovede vo vzťahu k popisu osoby, ktorá odprevádzala poškodenú, uviedol, že ten popis sedí tak, ako to uvádzal v prípravnom konaní.

Svedok M. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je bratom poškodenej S. V.. Kritického dňa okolo 21,30 hod. mu zazvonil telefón sestry, ktorá mu iba povedala, že nejaký chlap ju chcel znásilniť, pričom ju ťahal za vlasy. Podrobnosti nehovorila. On sa obliekol, išiel na miesto, kde sa mala sestra nachádzať, kde ho čakali aj dvaja muži asi v jeho veku, ktorých nepoznal a bolo jeho chybou, že si ich mená nezapísal. Títo muži mu povedali, že keď prechádzali okolo, počuli nejaký krik, rozbehli sa k miestu, odkiaľ počuli krik a zbadali, že odtiaľ sa rozbehol nejaký muž. Jeden z nich sa rozbehol aj za tým mužom, ale nedobehol ho. Sestra sa pýtala, čo sa stalo, tá mu povedala, že keď šla z baru 42, šiel za ňou nejaký chlap, ktorý ju stiahol za vlasy a chcel ju znásilniť. Takisto mu povedali, že jej chýba peňaženka, ktorú hľadali, ale ju nenašli a tak šli do baru G. XX, kde sa pýtala na peňaženku. Sestra chcela volať políciu, ale keďže mala vypité, prehovoril ju, aby to nerobila. Na políciu sestra šla až na druhý deň.

Svedok O. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal obdobne ako svedok I. O. s tým, že kritického dňa bol v bare G. XX E. G. spolu s poškodenou, ktorá konzumovala alkohol, pričom počas večera si všimol, že pri vedľajšom stole sedel sám jeden starší muž, ktorého v bare registroval už aj v minulosti. Poškodenú bolo potrebné odniesť domov, lebo už nevedela ani chodiť a vtedy sa ponúkol ten starší pán od vedľajšieho stola, že on vie, kde býva a že on ju vezme domov. Postavil sa, pridržal poškodenú pod pazuchu a pomohol jej vstať. On už však nevidel, ako z baru vyšli, pretože on odišiel z baru ešte pred ich odchodom.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul znalkyňu z odboru psychológie PhDr. Karin Štiffelovú, ktorá v prípravnom konaní podávala znalecký posudok k osobe poškodenej, keď táto vypovedala, že ide o nezrelú osobnosť s intelektom v pásme podpriemeru, osobnosť ovplyvniteľnú s nízkou sebadôverou so zachovaným zmyslom pre objektívnu realitu. Zistená bola oslabená sebakontrola vo vzťahových väzbách. V prežívaní bola zistená emočná nestabilita. Poruchy vnímania u poškodenej neboli preukázané, táto mala byť schopná správne vnímať prežité udalosti, schopná si ich zapamätať a správne reprodukovať. V čase vyšetrovanej udalosti bola pod vplyvom návykovej látky - alkoholu, čo by jej mohlo brániť presnému vnímaniu a detailnému zapamätaniu si udalostí. Reprodukcia týchto udalostí nemusí byť preto presná, čo aj sama poškodená potvrdila počas rozhovoru, a preto nie sú vylúčené nevedomé skreslenia, predovšetkým pri opise času a miesta udalosti, resp. priebehu. Závažné poruchy pamäte vrátane konfabulácie neboli u poškodenej preukázané a nebol zistený ani výrazný sklon k sugestibilite. Konštatovala, že všeobecná vierohodnosť je u poškodenej zachovaná, nakoľko v rámci jej kognitívnych schopností nebola zistená patológia a v rámci osobnosti nebol zistený výrazný odklon od normy. Vo vzťahu k špecifickej vierohodnosti tá sa javí tiež v celku dostatočná, nakoľko obsahová zložitosť prežitej

udalosti, ktorú reprodukovala neprekračuje možnosti jej pochopenia. V tej dobe zmysel pre objektívnu realitu bol zachovaný. U poškodenej nebol zistený akýkoľvek emočný vzťah k obvinenému, neúmyselná lož je nepravdepodobná, nakoľko v rámci vyšetrovania nebol preukázaný sklon k nevedomému klamstvu, resp. nejaká kvalitatívna porucha pamäte. Taktiež nebol zaznamenaný dôvod k úmyselnej lži s cieľom niekomu poškodiť. Zo znaleckého hľadiska sa preto opis vyšetrovanej udalosti javí v určitej miere ako skutočne prežitý. K vyjadreniam poškodenej na hlavnom pojednávaní, ktorá si pamätala, že to bol práve obžalovaný, ktorý ju vyprovokoval pred skutkom, ktorý opisovala a následne si už nepamätala, či to bol obžalovaný, ktorý mal byť páchatelom skutku, uviedla, že tieto vyjadrenia môžu mať súvis s množstvom požitého alkoholu, pričom ako znalec nevie, v akom štádiu opitosti a či vôbec opitosti bola. Muselo by sa jednať o tzv. okná, výpadky pamäte, ktoré nastávajú až vo vyššom štádiu opitosti. Ak by nešlo o túto možnosť, muselo by potom ísť o vedomé klamstvo, čo by v danom štádiu konania mohlo súvisieť napr. s nechúťou pokračovať v súdnom procese alebo stratou motivácie, aby vyšetovaná udalosť sa už nejakým spôsobom ukončila alebo s inými faktormi, o ktorých nevieme. Nakoľko ide o emočne významnú udalosť až traumatizujúcu, pri stave opitosti by si poškodená mala pamätať osobu, ktorá jej nejakým spôsobom v tej dobe ublížila. Je možné, že pod vplyvom alkoholu prípadne situačných podmienok poškodená v určitej chvíli nemusela rozpoznať osobnosť páchatela. Predpokladá však, že sa jednalo o dlhší časový úsek a že po určitej dobe nie je možné, aby si páchatela nepamätala, nakoľko i keď bola pod vplyvom alkoholu, ide o určitú šokovú situáciu a ak ide o násilie, tak sa poškodený vzoprie a má pud určitej sebazáchovy a vtedy by si mala pamätať aspoň, či páchatelom bol obvinený alebo niekto iný. Stále by však šlo o neúmyselnú lož a nie účelové klamstvo. Znalkyňa sa vyjadrila aj k formulácii použitej v znaleckom posudku, keď okrem iného uvádzala, že reprodukcia prežitých udalostí zo strany poškodenej nemusí byť presná čo vo vzťahu k prežitému skutku, a to v tom smere, že mala tým na mysli, že môže ísť o pomenovania tak, ako na začiatku poškodená uvádzala ako pokus o znásilnenie, neskôr uvádzala nútenie k orálnemu sexu, teda pomenovanie samotnej udalosti ako takej a môže ísť aj o nepresnosti a konkrétnosti v rámci príbehu udalosti, akým spôsobom sa páchatel presne voči poškodenej správal. Predpokladá však, že jadro udalosti je zachované. K výhradám, že poškodená podávala trestné oznámenie až nasledujúceho dňa a výhradám súvisiacich s jej duševným stavom, znalkyňa uviedla, že nejde o nič mimoriadne, pokiaľ obeť sexuálneho násillia neoznamujú skutok bezprostredne po tom, ako sa stal. Je skôr štandardné, že takéto oznámenie býva buď na druhý deň alebo o niekoľko dní, týždňov, ba aj mesiacov. Vo vzťahu k psychiatrickým diagnózam uviedla, že pri vypracovaní znaleckého posudku mala k dispozícii aj jej zdravotnú dokumentáciu, z ktorej vyplynulo, že poškodená bola psychiatricky sledovaná pre ľahšie psychiatrické diagnózy v zmysle úzkosti, paniky, kde sa nejedná o závažné duševné ochorenie, ale často len o prechodnú poruchu, ktorá sa dá liečiť aj vyliečiť. Mala aj k dispozícii poznatky o poruchách správania zapríčinených požívaním alkoholu, čo je takisto liečiteľné. Nemožno osoby, ktoré sú psychiatricky sledované považovať za nedôveryhodné alebo za nevierohodné.

Z oboznámeného znaleckého posudku o duševnom stave poškodenej, ktorý znalecký posudok podávala znalkyňa z odboru zdravotníctva a farmácie, MUDr. Mária Vnenčáková, súd zistil, že znalec u poškodenej konštatoval, že táto trpí posttraumatickou stresovou poruchou, ktorá sa prejavuje komplexom psychických príznakov prameniacych zo zážitkov mimoriadne traumatickej udalosti. U poškodenej ďalej bola preukázaná panická porucha, pre ktorú sú príznačné recidivujúce náporové úzkosti, ktoré sa neobmedzujú na nijakú osobitnú situáciu alebo okolnosti, a preto sú nepredvídateľné a takisto znalec u nej zistil poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu. Prognóza zistenej posttraumatickej stresovej poruchy poškodenej a obmedzenie na obvyklom spôsobe života sa nedá jasne stanoviť, nakoľko priebeh ochorenia býva premenlivý, pričom prognózu výrazne zhoršuje premorbídna psychická porucha - napr. porucha osobnosti, afektívna porucha, či toxikománia. Na mieste je intenzívna psychoterapia a psychotropná medikácia v trvaní minimálne 1,5 roka v závislosti od klinického stavu pacienta. Schopnosť správne vnímať okolnosti skutku u poškodenej mohla byť znížená, ale nie v miere podstatnej a závažnej, ale len v dôsledku požitého alkoholu.

Vo veci bol podaný aj znalecký posudok ohľadom duševného stavu obžalovaného, ktorý znalecký posudok podával znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, JUDr. MUDr. Ján Uhrin, ktorý znalec na hlavnom pojednávaní konštatoval, že u obžalovaného nezistil prítomnosť ani duševnej choroby, ani sexuálnej deviácie. Obžalovaný trpí závislosťou od alkoholu na rozhraní III. - IV. vývojového stupňa klasifikácie podľa Jelínka. Z psychiatrického hľadiska, ani sexuologického hľadiska jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný, a preto obžalovanému nie je potrebné psychiatrickú ani sexuologickú ochrannú liečbu. Obžalovaný z mnohoročného konzumu alkoholu pozná účinky alkoholu

na svoj organizmus. Svoje správanie vie predvídať, rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v prípade preukázaného užitia alkoholu by boli potom znížené len pod jeho vplyvom, a to forenzne nepodstatne. Obžalovanému bola v minulosti opakovane ukladaná protialkoholická liečba, napriek ktorej v konzume alkoholu pokračoval, a preto nariadenie takejto liečby by pravdepodobne nenaplnilo účel. Vo svojej výpovedi ďalej doplnil, že sexualita obžalovaného sa nijako nelíši od väčšinovej sexuality dospelého muža, a teda k sexuálnemu záujmu môže u neho dôjsť aj v prípade oblečenej ženy, môže byť prítomný záujem o flirt, sexuálne zblíženie, spoznanie, či zoznámenie sa so ženou. U obžalovaného nejde o nejaký extrémne ľahký vzostup sexuálneho vzrušenia.

Z oboznámenej zápisnice o rekognícii zo dňa 17. 1. 2018 súd konštatoval, že táto bola vykonávaná svedkom I. B., ktorý v jej priebehu opoznal E. E. ako osobu, ktorá odprevádzala z baru G. XX E. G. dňa 14. 1. 2018 poškodenú S. V..

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom ďalších listinných dôkazov, a to najmä charakteristiky obžalovaného, registra trestov a registra priestupkov obžalovaného, rozhodnutí o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného, ako aj pripojených spisov.

Na základe takto vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti mal súd dostatočne a nepochybne preukázané, že obžaloba v predmetnej trestnej veci bola podaná dôvodne. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že samotný skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, je trestným činom a že tento skutok spáchal práve obžalovaný E. E..

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že dňa 14. 1. 2018 v neskorých večerných hodinách poškodená S. V.Á. sa nachádzala v bare G. XX E. G. v spoločnosti známych osôb, s ktorými konzumovala alkoholické nápoje. V rovnakom čase a v rovnakom zariadení sa nachádzal aj obžalovaný E. E., ktorý v zariadení nebol v spoločnosti iných osôb a ktorý už počas tej doby si všimol poškodenú s tým, že táto je pod vplyvom alkoholu a ktorú aj pomáhal odprevadiť na WC. Rovnako je nepochybné, že poškodená následne sa rozhodla v dôsledku požitého alkoholu zo zariadenia odísť, pričom bol to práve obžalovaný, ktorý sa ponúkol, že ju odprevadí, čo aj urobil. Uvedené skutočnosti vo svojej výpovedi uvádza tak samotná poškodená, ale aj samotný obžalovaný a svedkovia. Obrana obžalovaného je ďalej založená na tvrdení, že poškodenú odprevadil iba po schody a následne odišiel. Nie však domov, ale do iného zariadenia a domov sa vrátil až na druhý deň. Na druhej strane z výpovede poškodenej vyplýva, že obžalovaný túto odprevádzal ešte ďalej, keď spolu prešli ešte určitú vzdialenosť od pohostinského zariadenia a následne sa mu poďakovala, že ju odprevadil. Pokračovala ďalej v ceste domov, no stačila prejsť len nejaké 2 - 3 kroky, keď ju zrazu chytil za vlasy muž, ktorý ju začal ťahať za zariadenie G. XX, kde od nej požadoval, aby sa vyzliekla, čo ona odmietla a následne si rozopol rázporok na nohaviciach, vytiahol svoj pohlavný úd a pod hrozbou násilia hroziac jej úderom päťou ju chytil za krk a dal jej hlavu k svojmu pohlavnému údu a prinútil ju k orálnemu styku, pričom keď sa odťahovala a podarilo sa jej postaviť, tento ju dolapil, následne spadla a opäť ju nútil, aby pokračovala v orálnom styku až do doby, kým sa neobjavili dve nestotožnené osoby, čo využila a začala volať pomoc, na čo páchatel následne ušiel. Je pravdou, že vo vzťahu k takto popisovanému sexuálnemu násiliu poškodená na hlavnom pojednávaní uvádzala, že nemôže jednoznačne potvrdiť, že páchatelom skutku bol práve obžalovaný. Na druhej strane vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní však uvádzala, že začiatok aktu sexuálneho násilia nastal v podstate bezprostredne po tom, čo sa poďakovala obžalovanému, že ju odprevadil, keď stačila prejsť 2 - 3 kroky a súčasne osobu páchatela sexuálneho násilia popísala spôsobom, ktorý zodpovedá popisu obžalovaného, pričom takýto popis uvádzala už aj v rámci zápisnice o trestnom oznámení, ktoré podávala nasledujúci deň po skutku, a to dňa 15. 1. 2018, keď v rámci tohto procesného úkonu jednoznačne tvrdila, že osobou, ktorá ju chytila za vlasy, bol práve ten muž, ktorý bol v bare a ktorý sa ponúkol, že ju odprevadí. Vo veci vypočutý svedok I. B. na hlavnom pojednávaní okrem iného vypovedal, že obžalovaná keď sa vrátila do baru pred záverečnou, začala kričať a plakať, že ten, s ktorým išla von, ju chcel znásilniť. Rovnako vypovedal, že osobou, kt. poškodenú odprevádzal, bol práve obžalovaný. Vo vzťahu k tvrdeniam poškodenej na hlavnom pojednávaní, že nemôže jednoznačne uviesť, že páchatelom skutku bol obžalovaný, sa vyjadrila aj znalkyňa z odboru psychológie PhDr. Štiffelová, ktorá v tomto smere uviedla, že je možné, že pod vplyvom alkoholu, prípadne situačných podmienok nemusela poškodená v danej chvíli rozpoznať osobu páchatela, ale na druhej strane keďže samotný skutok mal trvať nejaký dlhší časový úsek, nie je možné, aby si páchatela nepamätala, i keď bola pod vplyvom alkoholu. V danom štádiu v rámci výpovede poškodenej môže byť prítomná aj nechúť

pokračovať v súdnom procese, prípadne strata motivácie, aby sa vyšetrovaná udalosť už nejakým spôsobom ukončila.

Takto vykonané procesné úkony potom podľa názoru súdu vytvárajú logický záver spojený s tým, že páchatelom samotného skutku bol práve obžalovaný, a to aj napriek tomu, že v konaní pred súdom poškodená okrem iných skutočností tvrdila, že nemôže jednoznačne potvrdiť, že bol to obžalovaný, ktorý sa dopustil jednoznačne popisovaného sexuálneho násillia. Ako je už vyššie uvedené, tento logický záver potvrdzujú tie skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a ktoré svedčia o tom, že obžalovaný prejavoval záujem o poškodenú už v čase, keď sa nachádzal v pohostinskom zariadení, keď ju odprevádzal na WC. Sám sa ponúkol ju odprevadiť domov napriek tomu, že poškodenú nemal poznať, ale súčasne jej mal tvrdiť, že ju pozná a vie, kde býva, odprevadil ju nielen po schody, ako to sám tvrdí, ale aj o niečo ďalej, následne čo sa s ním poškodená rozlúčila po prejdení 2 - 3 krokov, teda po uplynutí minimálnej doby na to, aby sa tam zjavila nejaká iná osoba, ktorá by zároveň popisom zodpovedala popisu obžalovaného, bola poškodená chytená za vlasy, čo bolo začiatkom popisovaného deja sexuálneho násillia. V prípravnom konaní poškodená jednoznačne tvrdila, že osobou, ktorá ju chytila za vlasy a bola páchatelom sexuálneho násillia, bola osoba, ktorá bola v bare a ktorá ju odprevádzala a takto poškodená sa vyjadrovala aj po tom, čo po skutku sa naspäť vrátila do baru, keď okrem iného s krikom a plačom uvádzala, že ten, čo ju odprevádzal, sa ju pokúsil znásilniť, čo potvrdil na hlavnom pojednávaní aj svedok I. B.. Zároveň je nepochybné, že osobou, ktorá poškodenú kritického dňa a v kritickom čase z pohostinského zariadenia odprevádzala, bol práve obžalovaný, pričom aj poškodenou udávaný popis páchatela či už v rámci podávaného trestného oznámenia alebo aj výpovede na hlavnom pojednávaní, zodpovedá popisu obžalovaného.

Zároveň súd z vykonaných dôkazov nemal pochybnosti o tom, že samotný skutok sa stal, a to spôsobom zodpovedajúcim popisu skutku v skutkovej vete výroku tohto rozsudku s poukazom a výpovede poškodenej v tomto smere v priebehu celého trestného stíhania, ktorá samotný skutok popisovala bez nejakých závažnejších rozporov, výpoveď ktorej poškodenej korešponduje potom aj znaleckým záverom, ktoré vyplynuli zo znaleckých posudkov podávaných znalcami z odboru psychológie a zdravotníctva a farmácia, odvetvia psychiatrie. Tvrdenia poškodenej v tomto smere nie sú v rozpore s výpoveďami ďalších vypočutých svedkov v predmetnej trestnej veci.

Na základe takto vykonaného dokazovania potom súd obranu obžalovaného mal za vyvrátenú a trestnú činnosť považoval za preukázanú.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, pretože násillím, ako aj hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k orálnemu styku. Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a príčetnosti. Trestnej činnosti sa dopustil vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Objektom uvedeného trestného činu je ochrana slobody každého jednotlivca, v danom prípade súvisiaca so slobodným rozhodovaním spojeným s vykonávaním iného sexuálneho aktu než je súlož. Medzi protiprávnym konaním a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Obžalovaný z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, z miesta výkonu väzby je hodnotený pozitívne. V registri trestov má 15 záznamov, a to od r. 1976, v posledných 10 rokoch bol odsúdený 4-krát, keď vo všetkých týchto posledných prípadoch šlo o odsúdenie súvisiace s trestnou činnosťou nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona sčasti aj porušovania domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona, keď v r. 2008 za takúto trestnú činnosť mu bol ukladaný trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov so zaradením výkonu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, v r. 2012 vo výmere 6 mesiacov so zaradením výkonu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a následne v r. 2012 vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu mu bol ukladaný súhrnný trest spojený s ukladaním nepodmienečného trestu vo výmere 20 mesiacov. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Poprad 6T/132/2015 zo dňa 30. 11. 2015, a to pre prečin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, keď mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov (do 1. 12. 2017) s probačným dohľadom a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Z registra priestupkov vyplýva, že voči obžalovanému v rokoch 2014 - 2018 boli vedené 2 priestupkové konania, z ktorých jedno bolo zastavené a druhé odložené.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, keď trest má plniť represívnu funkciu a súčasne aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Za uvedený trestný čin obžalovanému hrozil trest odňatia slobody vo výmere 5 - 10 rokov. Poľahčujúcu okolnosť súd nekonštatoval žiadnu. Priťažujúcu okolnosť súd zistil v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, keď obžalovaný bol už v minulosti odsúdený. Prevažujúci pomer priťažujúcich okolností mal potom za následok v súlade s ust. § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, a teda obžalovanému v danom prípade potom hrozil trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov až 10 rokov.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti rozhodné pre ukladanie trestu, ale aj s prihliadnutím na osobu páchatela, jeho doterajší život a okolnosti skutku súd mal za to, že účel uloženého trestu bude dosiahnutý aj uložením trestu odňatia slobody na spodnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, pričom zároveň rozhodol, že trest bude vykonávaný v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch bol už vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť.

O náhrade škody súd nerozhodoval, pretože poškodená nárok na náhradu škody si neuplatnila a takisto súd z vykonaných dôkazov nezistil naplnenie podmienok pre prípadné ukladanie niektorých z ochranných opatrení predpokladaných hmotnoprávnym predpisom. násilím ako aj hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k orálnemu styku,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.